

[Hanne Reintoft.]

standpunkt under henvisning til, at det er bedre at hjælpe få godt end mange lidt. Argumentet kan have sin rigtighed, hvis man ikke anlægger den lige nævnte betragtning. Da der imidlertid ikke foreligger noget som helst konkret ændringsforslag om en større ydelse til nogen, vil særstandpunktet dog kun medføre, at ingen overhovedet fik noget. Forstå det nu, hvem der kan; de enlige mødre kan det f. eks. næppe, og der tales jo netop i dette parti meget ofte om de enlige mødres særligt urimelige vilkår. Jeg har aldrig regnet det for andet end propaganda; befolkningen vil sikkert få rig lejlighed til at erfare det samme.

Vi kan gå ind for de foreslåede ændringer med hensyn til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ved svangerskab og fødsel; men vi må understrege, at vi mener, enhver kvinde har ret til en ordentlig barselhvile på 3-4 måneder med fuld lønkompensation. Det er ikke sundt at gå i arbejde 4-6 uger efter en fødsel, hverken fysisk eller psykisk; mange er ikke færdige med at amme, og det koster i det lange løb både mor og barn og dermed også samfundet mange sygedage, meget ubehag og også udgifter; hvis man vil acceptere det sidste synspunkt.

Udvalget har løseligt diskuteret eventuelle større økonomiske ydelser for at holde primært de enlige, subsidiært alle mødre hjemme nogle år efter en fødsel. SF lægger megen vægt på omsorgen for mor og barn, både for det enkelte individ og for dets tilpasning og tilhørsforhold til samfundet. Vi havde derfor ønsket at præcisere vor stilling med arbejdet i det af ministeren nedsatte udvalg til undersøgelse heraf for øje, idet vi har anset emnet for alt for alvorligt til, at vi kunne binde os til løselige, ikke særlig gennemdiskuterede bemærkninger i betænkningen, specielt da vi ikke fandt, at der blev taget hensyn nok til vore synspunkter.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på hr. Asger Jensens betragtning om østlandene, og jeg må også indrømme fru Astrid Skjoldbo, at jeg hverken har gennemtænkt problemet for ællingers eller for åbers vedkommende. Jeg tror derimod, vi har gennemtænkt det temmelig grundigt for kvindernes. At udvalget er nedsat, er vi tilfredse med.

Må jeg til sidst personlig slå et slag for en

upågtet, men ofte hårdt ramt person, der i og for sig også må falde inden for rammerne af det, man kalder familierpolitik. Det er den bidragspligtige mand med lav indtægt, ham, der er lavtlønnet, ofte arbejdsledig og måske dårligt tilpasset, men som har bidragspligt over for børn uden for eller fra et opløst ægteskab. Erkender vi, at enlige forsørgere med meget lave indkomster bør have særtilskud, bør han også have det. Det er meget, meget svært at få bidragsgæld eftergivet ude i kommunerne, og de, der har haft med revalideringsarbejde at gøre, f. eks. i „Lænken“ eller på Kofoeds Skole, ved, at en stor bidragsgæld næsten kan umuliggøre gentilpasning til arbejdsmarkedet for en sådan mand, fordi skyldige skatter og bidrag, så snart man har fået ham i arbejde, væltes over på ham og får ham til at finde det hele håbløst.

Til sidst: det er intet velopbygget lovforslag, og det er et sparsomt lovforslag, men der ligger principper og ideer i det, som SF kan støtte, hvorfor vi skal anbefale det til videre behandling.

Grethe Philip: Jeg har allerede tidligere givet udtryk for, at jeg i princippet betragter det foreliggende lovforslag om børnetilskud og de forslag til ændringer i anden lovgivning, der er afledt heraf, som et meget væsentligt fremskridt, der indebærer store fordele for familier med børn. Navnlig adskillelsen fra skattelovgivning og det dermed fremrykkede tidspunkt for ydelse af børnetilskud samt indførelse af en moderskabsydelse betyder en væsentlig øget støtte til familier i barnets første leveår, hvad jeg betragter som noget meget værdifuldt.

Vi har under det lange og meget omfattende udvalgsarbejde været inde på en hel del problemer i tilknytning til lovforslaget, herunder også det spørgsmål, om man i lovforslaget havde anvendt en hensigtsmæssig og klar terminologi. Resultatet er blevet, som det fremgår af betænkningen, at familierministeren har fremsat forskellige ændringsforslag til ændring af terminologien, og jeg betragter dette som en stor fordel. Meningen må jo være, at en lov skal kunne læses nogenlunde let også af almindelige mennesker.

Blandt de spørgsmål, vi har været inde på under udvalgsdrøftelserne, er også spørgs-